

РЕШЕНИЕ

№ 26778

гр. София, 02.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 29.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6000** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.84, ал.4 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. Р. А. – гражданин на С., чрез адв. Н. срещу Решение № 702/08.04.2026г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отнет предоставения хуманитарен статут.

В жалбата са наведени оплаквания, че административният акт е незаконосъобразен, тъй като ответникът не е спазил сроковете за вземане на решение по образуваната административна преписка - чл. 78, ал. 5 ЗУБ и производството е следвало да бъде прекратено. Посочените правни основания за издаването му, не отговарят на изложените такива и на наличните данни, не са изследвани всички факти и обстоятелства от значение за изясняване на случая, в противоречие с чл. 35 АПК. Необосновано се приема, че само и единствено фактът на извършване на престъпно деяние обуславя опасност за обществото и още по-малко за националната сигурност. ДАБ МС не разполага с експертиза, която да му позволява самостоятелно да преценява степен на обществена опасност на едно лице или доколко същото представлява заплаха за националната сигурност - компетентна е единствено Държавна агенция „Национална сигурност“. Според жалбата жалбоподателят не представлява опасност за „обществото“, тъй като е бил осъден за извършеното престъпление от общ характер, изтърпял е наказанието си ефективно в затвора, където с него е проведена възпитателно – корекционна дейност.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият не се явява, адв. Н. и изразил

становище по същество в подадена писмена молба.

Ответникът - Председателят на ДАБ, представлява се от юрк. Х., оспорва жалбата, моли да се отхвърли.

СГП не взема участие.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 1655/10.06.2021г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС е предоставен хуманитарен статут на М. Р. А., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН]. За извършено престъпление по чл. 280, ал. 2, т. 1, т. 3, чл. 316, във вр. с чл. 308, ал. 2, вр. ал. 1, вр. 26 от Наказателния кодекс, чуждият гражданин е бил осъден по Н. № 5602/2024 г. и е изтърпял присъда „една година лишаване от свобода“ в Затвора - [населено място], като е освободен на 03.10.2025 г. По този повод е постъпило писмо в ДАБ с вх. № КП-04- 6338/03.10.2025 г. от МВР - Дирекция Миграция и с докладна записка с вх. № КП-02-1136/16.10.2025 г. на директора на дирекция КМЗ е образувано производство за отнемане на предоставената международна закрила на чуждия гражданин.

Прието е от административния орган, че чужденецът попада в хипотезите на чл. 17, ал. 4, във връзка с чл. 12, ал. 2 от ЗУБ - предоставен хуманитарен статут се отнема, когато по отношение на чужденеца се установи наличието на основание по чл. 12, ал. 2 или чл. 13, ал. 1, т. 6 и 7 от ЗУБ.

Разпоредбата на чл. 280, ал. 2, т. 1 и 3 от НК указва, че който преведе през границата на страната отделни лица или групи от хора без разрешение на надлежните органи на властта или макар с разрешение, но не през определените за това места, се наказва с лишаване от свобода от три до осем години и глоба от пет хиляди до двадесет хиляди лева. Наказанието е лишаване от свобода от три до десет години, глоба от десет хиляди до тридесет хиляди лева и конфискация на част или на цялоти имуществото на дееца, ако през границата на страната е преведено малолетно или непълнолетно лице и преведеният през границата не е български гражданин. Съгласно чл. 308 ал. 1 и 2 от НК, който състави неистински официален документ или преправи съдържанието на официален документ с цел да бъде използван, се наказва за подправка на документ с лишаване от свобода до три години. Когато предмет на деянието български или чуждестранни документи за самоличност, наказанието е лишаване от свобода до осем години. Чл. 316 от НК гласи, че наказанието предвидено по предходните членове на настоящата глава, се налага и на онзи, който съзнателно се ползува от неистински или преправен документ, от документ с невярно съдържание или от такъв по предходния член, когато от него за самото съставяне не може да се търси наказателна отговорност.

С писмо с обратна разписка на адреса, деклариран от М. Р. А. и вписан в Национална база данни „Население“ е изпратено съобщение с рег. № УП 3129/17.10.2025 г. на ДАБ-МС, с което сирийският гражданин е бил уведомен за образуваното производство за отнемане на предоставения му хуманитарен статут, като е поканен да се яви на 28.10.2025 г. в ПМЗ - кв. В., РПЦ - [населено място] за провеждане на интервю, по време на което да изложи възраженията си срещу отнемането на международната му закрила. Чуждият гражданин не се е явил, за което е съставен протокол рег. № УП 3129/28.10.2025г. Изпратено му е съобщение с рег. № УП

3129/30.10.2025 г. на основание чл.26, ал.2 във връзка с чл. 18а, ал.10 от АПК, с което да бъде уведомен за образуването производство за отнемане на предоставения му хуманитарен статут и отново е поканен да се яви на 11.11.2025 г. в ПМЗ - кв. В., РПЦ - [населено място].

В протокола от интервюто рег. № УП 3129/11.11.2025г. е отбелязано, че чуждият гражданин е напуснал Република България легално с виза до Т. при сестра му. Разказва, че имал международна книжка от С., с която е карал в Т. и не е имал никакви проблеми. Също, че е бил заловен от румънските власти, тъй като преминал незаконно границата, защото искал да отиде при своя чичо в Б., но не могъл да го направи легално. Бил в арест четири месеца в [населено място], след това бил докаран в Затвора С., а по - късно бил преместен в кв. К.. Пояснява, че в затвор - [населено място] бил десет месеца, а в затворническото общежитие в К. бил около една година. Заявява, че иска да остане в Република България, тъй като в С. не е имал документи, а тук получил веднага такива. Иска да остане в България, защото има приятели и живота много му харесва, иска да не му бъде отнета закрилата и обещава, че няма повече да прави такива грешки, както и че гледа по друг начин на нещата вече.

След извършената служебна проверка в интегрираната информационна система „Справки” на МВР е установен постоянният адрес на чуждия гражданин в [населено място], кв. Република, [улица], но тъй като М. Р. А. не пребивава на този адрес е направен извод за наличен риск от укриване. Също е направен извод, че с действията си – опит да премине в Република Румъния М. Р. А. е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава. Разгледан е и въпросът относно обществената сигурност и заплахата за обществото, която поведението на чуждия гражданин представлява, като е прието, че извършеното от сирийския гражданин засяга интересите на цялото общество, като поставя под риск живота и здравето на гражданите, поради нерегламентираното проникване на територията на Република България.

Административен Съд С. – град, I отделение, 11 - ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Същата е подадена в срок, от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че по отношение на М. Р. А. , гражданин на С. са налице предпоставките по чл. 17, ал. 4, във връзка с чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ за отнемане на предоставения му хуманитарен статут. Предоставен хуманитарен статут се отнема, когато по отношение на чужденеца се установи наличието на основание по чл. 12, ал. 2, т.4 - за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за обществото или за националната сигурност.

Съдът намира, че в хода на административното производство по издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, довели ограничаването на правото на чужденеца да участва в него.

Съгласно процедурата по чл. 78, ал.1 ЗУБ, производството за отнемане на предоставената

международна закрила се образува при наличие на нови данни, които дават основание за преразглеждане на предоставения статут на бежанец или хуманитарен статут. Такива нови данни са били представени пред ДАБ с писмо вх. № КП-04- 6338/03.10.2025г. от Дирекция Миграция, а именно данни за осъждане и изтърпяно наказание „лишаване от свобода“ по влязло в сила съдебно определение по ЧНД 15597№5602/2024г. за кумулиране на наказанията по две отделни дела – НОХД №216/2024г. по описа на РС Силистра и НОХД №8429/2023г. на СРС. Престъпленията по чл.280, ал.2, т.1. и т.3, чл.316, вр. с чл.308, ал.2 се явяват „тежки“ по смисъла на чл.93, т.7 от НК - по закон е предвидено наказание лишаване от свобода повече от пет години. Ал. 5 предоставя срок от три месеца от образуване на производството, в който председателят на Държавната агенция за бежанците взема решение, с което отнема или прекратява международната закрила, но срокът е инструктивен, неспазването му не опорочава крайният административен акт. Председателят на Държавната агенция за бежанците взема решението и без възраженията на чужденеца, когато те не са направени по зависещи от него причини, какъвто е настоящият случай. На 11.11.25г. чуждият гражданин се е явил в ПМЗ - кв. В., РПЦ - [населено място], където с него е проведено интервю, в което обстойно са изяснени фактите във връзка с постъпилото писмо от дирекция „Миграция“.

Възражението, че само Държавна агенция „Национална сигурност“, а не Държавната агенция за бежанците - МС разполага с експертиза, която да преценява степен на обществена опасност на едно лице или доколко същото представлява заплахата за националната сигурност не се споделя. Няма законова основа за такъв извод - чл. 78 от ЗУБ не предвижда задължително участие или изискване на съгласувателното становище от ДА“НС“ в процедурата за отнемане на предоставен статут. Извършеното тежко престъпление от общ характер от М. Р. А. безспорно го характеризира като лице, което с поведението си е застрашило обществения ред, след като Република България му е предоставила статут, а конкретното престъпно деяние – преминаване не по установения за това начин на националната граница и навлизане в Република Румъния се свързва и със потенциален риск и заплахата за националната сигурност.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение на Председателя на ДАБ е правилно и законосъобразно, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изложеното, Административен съд – София-град, Първо отделение, 11-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Р. А. – гражданин на С., чрез адв. Н. срещу Решение № 702/08.04.2026г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отнет предоставения хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок.

СЪДИЯ:

